

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 32 (674)

Субота, 9 серпня 1980 року

Ціна 2 коп.

ПЕРШІ ЗДОБУТКИ

На дошку, що висвітлює хід соціалістичного змагання під девізом: «XXVI з'їзд КПРС — 26 ударних трудових тижнів», занесено перші результати і передові колективи, а також прізвища окремих трудівників.

Хочеться сказати, що з першого дня дніпропетровці взяли добрий старт. Протягом минулого тижня, який ми присвятили I з'їзду РСДРП, було пошищто 2085 костюмів та 4907 рукавиць на загальну суму 35 тисяч 300 карбованців. Ці показники відповідають нашим підвищеним соціалістичним зобов'язанням.

Робота швейних дільниць перебуває у прямій залежності від злагодженої дії закрійного

ЩОДНЯ — БІЛЬШЕ ПІВТОРИ

На честь XXVI з'їзду КПРС я взяла таке підвищене соціалістичне зобов'язання: виробниче завдання завершального року виконати до 1 жовтня, або на місяць раніше, ніж передбачала, а до 63-ї роковини Великого Жовтня — шість річних норм з початку десятої п'ятирічки.

Щоб дотримати даного слова прагну подвоїти свої трудові зусилля. Протягом першого тижня перед з'їздом соціалістичного змагання я довела виконання змінних норм виробітку до 182 процентів зі здачею продукції з першого представлення.

В. КАПЛУНОВА,
крайдувальниця Херсонського УВП.

У соціалістичному змаганні за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартиї України ударно потрудилася сукальниця Чернівецького УВП Ганна Миколаївна Гусачинська.

За тиждень вона перекрутила 1 тонну 600 кілограмів пряжі при відмінній якості продукції, що становить 145 процентів виконання змінної норми виробітку.

Фото М. ПОСИПЕНКА.

Газета виходить
3 липня 1980 року
щотижня

З ПОВНОЮ ВІДДАЧЕЮ

ТАК ПОПРАЦЮВАЛИ КОЛЕКТИВИ УВП І ВИРОБНИЧИХ ОБ'ЄДНАНЬ ТОВАРИСТВА ПРОТЯГОМ ПЕРШОГО УДАРНОГО ТРУДОВОГО ТИЖНЯ ПЕРЕД З'ЇЗДОМ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ.

ЗВІДУСІЛЬ ДО РЕДАКЦІІ НАДХОДЯТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЕРЕВИКОНАННЯ ЗМІННИХ НОРМ ВИРОБІТКУ, ВИПУСК ДОДАТКОВОЇ ПРОДУКЦІЇ, ОЩАДЛИВЕ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛІВ І СИРОВИНІ, ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ. ДЕЯКІ З НІХ ВМІШУЄМО НИЖЕ.

170 процентів норми виробітку за зміну! Так попрацював протягом першого ударного трудового тижня слюсар заготовительно-штампувальної дільниці Ворошиловградського УВП М. Я. Улятовський.

Складаючи пакет ярма якоря електромагніта серії МТ, Микола Якович з перших днів перед з'їздом виробничі вахти взяли високі виробничі темпи, підвищивши виконання змінного завдання на 30 процентів.

Фото М. ХАРКІВСЬКОГО.

МЕБЛІ ПОНАД ПЛАН

Мебльовики Єнакіївського УВП вирішили під час перед з'їздом соціалістичного змагання здійснити здобутки, досягнуті в соціалістичному змаганні на честь 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна. Це підтверджують результати роботи за перший ударний трудовий тиждень, присвячений I з'їзду РСДРП.

Так, при виробничому завданні 26 тисяч за п'ять робочих днів фактично випущено готової продукції на 27 тисяч карбованців. Це означає, що підприємство додатково виготовило 60 столів, 5 шаф і 10 ліжок.

Серед виробничих колективів підприємства на перед з'їздом соціалістичного змагання особливо відзначилися бригади, що їх очолюють Т. І. Макушенко, К. М. Гуреєва та З. М. Задіракіна.

О. ХАРИТОНОВА,
ст. інженер-економіст
Єнакіївського УВП.

11 серпня на підприємствах Товариства розпочинається другий ударний трудовий тиждень, присвячений II з'їзу РСДРП.

У ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ
І РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОМІТЕТІ ПРОФСПІЛКИ

ПЕРЕМОЖЦІ
ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств відзначають, що колективи УВП і виробничих об'єднань, виконуючи рішення ХХV з'їзду КПРС і широко розгорнувши соціалістичне змагання на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, успішно справилися з виконанням планових завдань і соціалістичних зобов'язань другого кварталу 1980 року.

Колективи Єнакіївського УВП, 13 бригад (дільниць) і 1526 робітників виконали особисті завдання деятої п'ятирічки по випуску валової продукції до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. У другому кварталі завершального року п'ятирічки підприємствами й об'єднаннями Товариства випущено і реалізовано понад план продукції на 1 мільйон 200 тисяч карбованців при зобов'язаннях 500 тисяч карбованців. Одержано надпланового прибутку 685 тисяч карбованців.

Розглянувшись підсумки соціалістичного змагання серед підприємств УТОГ за другий квартал 1980 року, президія ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки постановили:

— перше місце з врученнем перехідного Червоного трофею Центрального правління УТОГ та Республіканського комітету профспілки, свідоцтво і першу грошову премію присудити колективу Харківського УВП-2;

— друге місце, свідоцтво і другу грошову премію присудити колективу Чернігівського УВП;

— третє місце, свідоцтво і третю грошову премію присудити колективу Житомирського УВП.

Для преміювання передовикові підприємства, що зайняли призові місця в змаганні, з централізованого фонду соціально-культурних заходів виділено путівки в санаторій «Дружба».

Відзначено добру роботу по виконанню соціалістичних зобов'язань другого кварталу 1980 року Білоцерківського, Єнакіївського, Сумського та Ужгородського УВП-2. Звернуто увагу директорів підприємств, голів місцевих комітетів профспілки і голів первинних організацій УТОГ Полтавського УВП-1 на невиконання соціалістичних зобов'язань другого кварталу 1980 року з обсягу реалізації та прибутку, Кіровоградського — по випуску валової продукції, реалізації та прибутку, Ужгородського УВП-1, Черкаського УВП — по прибутку, Комунарського й Лебединського УВП — по випуску валової продукції.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки закликали робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за досрочкове виконання завдань завершального року деятої п'ятирічки і гідну зустріч ХХVI з'їзду КПРС.

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ
ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРНИКА

СВЯТО СИЛІ І ЗДОРОВ'Я

Комунастична партія, Радянська держава постійно піклуються про розвиток фізкультури і спорту. В країні робиться все для того, щоб кожна людина могла відвідувати стадіони, спортивні майданчики, плавальні басейни. Безплатність матеріально-технічної бази фізкультури і спорту для громадян — дійовий фактор демократизму, доступності, загальноті радянського спорту.

У 1979 році в нашій республіці до послуг фізкультурників і спортсменів було 889 добре обладнаних стадіонів, 13,6 тисяч спортивних залів, 264 плавальних басейнів, 94,8 тисяч різних спортивних майданчиків.

Фізкультурники нашого Товариства беруть активну участь і у Всеосоюзних змаганнях. Так, уже цього року в м. Понівежесі Латвійської РСР були проведені змагання з настільного тенісу. Команда УТОГ виборола перше місце і піднялася на найвищу сходинку п'єдесталу пошані. Успіх супроводжував спортсменів і на змаганнях, що проходили в Тернополі. В поєдинках з такого виду спорту, як боротьба класична, вони вибороли друге місце. Деято гірше досягнення у плавців. На змаганнях у Керчі команда УТОГ змогла посести лише восьме місце. Хочеться, щоправда, відзначити чудовий результат Андрія Гавазі, який завоював на цих змаганнях три золоті медалі.

Шорічно, відзначаючи спортивне свято — Всеосоюзний день фізкультуриника, ми розглядаемо його як демонстрацію здобутків вітчизняного спорту, свято молодості, сил, бадьорості, здоров'я.

Цього року Всеосоюзне фізкультурне свято відзначається в нас як своєрідний підсумок спортивних досягнень, успіхів нашого спорту на ХХII Олімпійських іграх. Вперше в своїй багаторічній історії вони пройшли у першій у світі країні робітників і селян, країні, в якій Основним Законом розвиток фізкультури і спорту декламується як важливий засіб здійснення на ділі зневід'ємного права громадян на відпочинок.

М. ПЕРЕВЕРТУН.

АКТИВІЗУВАТИ ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІСІЙ

Профспілкові комітети, їх комісії по роботі серед глухих робітників і службовців Донецької області приділяють значну увагу організації соціалістичного змагання за успішне виконання планових завдань і взятих зобов'язань десятої п'ятирічки, за гідну зустріч ХХVI з'їзду КПРС.

На більшості підприємств області вічуючі робітники у складі бригад та індивідуально борються за підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, економію і бережливість, беруть участь у змаганні за комуністичне ставлення до праці, за присвоєння звання «Кращий за професією», «Майстер — золоті руки», за право працювати з особистим клеймом.

У результаті широко розгорнутого соціалістичного змагання достроково, у квітні цього року, завдання десятої п'ятирічки виконали головне підприємство ДВО «Електромагніт» і Єнакіївське УВП. Про завершення виконання п'ятирічних планів і соціалістичних зобов'язань на підприємствах, де працюють нечуючі, рапортували 37 бригад і дільниць, 822 глухих виробничики. Чимало членів Товариства трудяться в рахунок 1981—1983 років, їх нагороджено знаком «Ударник десятої п'ятирічки». Понад 50 процентів трудящих глухих області носять високе звання «Ударник комуністичної праці». До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна 400 нечуючих робітників нагороджено Почесними Ленінськими грамотами.

Разом з тим, в організації тру-

дового суперництва серед глухих Донецької області мають місце недоліки.

Не всі нечуючі охоплені індивідуальним змаганням. Такі факти мають місце, зокрема, у виробничих об'єднаннях «Ждановажмаш» і «Словважмаш». У бригаді та індивідуальному соціалістичному зобов'язання членів УТОГ не завжди вносяться пункти соціально-виховного напрямку. Ще не скрізь практикується захист індивідуальних зобов'язань глухими виробничиками.

Дальшого вдосконалення вимагає робота по підвищенню кваліфікації нечуючих робітників, розвитку наставництва, недостатньо використовуються форми морального і матеріального стимулювання робітників — учасників соціалістичного змагання. На деяких підприємствах не створено належних умов для високопродуктивної праці. Так, у ливарному цеху виробничого об'єднання «Словважмаш», де працюють члени Товариства, захаражені проходи, поломані ворота, велика запиленість і загазованість приміщення.

Комісії фабрично-заводських комітетів по роботі серед глухих рідко заслуховують питання організації соціалістичного змагання, обмежуючись в основному обговоренням побутових питань, не надаючи нечуючим виробничикам необхідної допомоги в розробці зобов'язань.

Про все це йшла мова на засіданні комісії Укрпрофради по роботі серед глухих, яке відбулося недавно. З метою поліпшення організації соціалістичного змагання серед членів Товариства комісіям

Донецької облпрофради та фабрично-заводських комітетів по роботі серед глухих, а також обкомам профспілок запропоновано вжити заходів для усунення відмінних недоліків і вдосконалити роботу по організації соціалістичного змагання, спрямувавши його на розвиток творчої активності та ініціативи трудящих глухих в боротьбі за підвищення ефективності суспільного виробництва і якості роботи, дострокове виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань десятої п'ятирічки.

На заводах і фабриках, де є компактні групи глухих, слід ширше розвивати змагання за професіями, за право працювати з особистим клеймом, за більш повне використання резервів виробництва.

Разом з тим, необхідно посилити увагу до питань підвищення кваліфікації глухих, узагальнення і поширення передового досвіду переможців змагання, навчання нечуючих в школах комуністичної праці, розвитку наставництва кадрових робітників над молодими.

У цій роботі важливу роль по-клікани відіграє комісії ФЗМК по роботі серед глухих, а тому необхідно активізувати їх діяльність у вирішенні виробничих питань, підвищенні виховної ролі соціалістичного змагання. Слід повинше використовувати також форми морального і матеріального заохочення праці робітників і службовців.

Комісіям облпрофрад по роботі серед глухих рекомендовано спільно з галузевими обкомами профспілок та ФЗМК вивчити організацію соціалістичного змагання серед нечуючих, провести організаторську і політико-виховну роботу по дальнішому розвитку трудового суперництва за гідну зустріч ХХVI з'їзду КПРС і ХХVI з'їзду Компартії України.

Т. МИКІТЕНКО.

Майстер виробничої дільниці Івано-Франківського УВП Анелія Григорівна Скробач (на знімку зліва) включилася у змагання за присвоєння звання «Кращий майстер-вихователь».

Від досвідченого наставниці не відстає в знаннях виробництва її колишня учениця, запускальниця Олена Мельничук. Вона ударниця комуністичної праці, в разі необхідності може замінити майстра.

Виробничі успіхи Олени крокують в ногу зі спортивними — вона краша волейболістка збірної УВП.

Фото П. МІНЬКА.

Від того, як швидко і якісно буде підготовлена продукція для відправки її замовнику, значною мірою залежить виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань на Чернівецькому УВП.

Калина Дмитрівна Богословець (на знімку — ліворуч) та Ольга Іллівна Дарчук трудаються на пакувальній дільниці, обидві мають звання ударниць комуністичної праці.

Включившись у соціалістичне змагання на честь ХХVI з'їзду КПРС, денні норми виробітку вони виконують на 135—140 процентів.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

СЛОВО, ПІДКРИПЛЕНЕ ДІЛОМ

«ХХVI з'їзду КПРС — гідну зустріч» — під таким девізом трудається в ці дні колектив Ровенського УВП.

За прикладом бригади складання кухонних шаф, яку очолює капітан ордена Трудового Червоно-го Пропорта Є. Зінкевич, мебльовики вирішили присвятити черговому з'їзду партії 26 удачних тижневих вахт.

На мітингу, що пройшов на підприємстві, робітники взяли підвищенні соціалістичні зобов'язання: планові завдання та соціалістичні зобов'язання завершили раніше, ніж намічалось на початку року.

Початок ударної вахти означувала дільниця № 2, бригада складання диванів, яку очолює Б. Стаднічук.

Найкращих показників домагаються Є. Зінкевич, Н. Шеремет, Н. Дейнека, М. Баньковська, Н. Паламарчук, Н. Павлюк, Н. Мисан, Н. Порхун та інші.

Згадані передовики виробництва працюють старанно, значно випереджаючи виробничу програму. На їх трудовому календарі — однацята п'ятирічка. Ударники десятої п'ятирічки дали слово виконати двомісячне завдання 1981 року до 23 лютого — дия відкриття ХХVI з'їзду КПРС.

М. ПОЛЮХОВИЧ,
майстер дільниці № 2
Ровенського УВП.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за сім місяців 1980 року (у тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактичне виконання	Процент
Єнакіївське	864	967	111,9
Львівське підприємство «Силует»	6457	6831	105,8
Харківське-2	4530	4787	105,7
Комунарське	789	831	105,3
Полтавське-2	920	963	104,7
Бродівське	1327	1385	104,4
Кам'янець-Подільське	1595	1663	104,3
Житомирське	2685	2798	104,2
Ворошиловградське	1989	2068	104,0
Чернігівське	2920	3036	104,0
Дніпропетровське	1705	1770	103,8
Івано-Франківське	4370	4536	103,8
Долинське виробниче об'єднання «Електромагніт»	5101	5291	103,7
Артемівське	2200	2280	103,6
Лебединське	551	571	103,6
Запорізьке	3052	3151	103,2
Дрогобицьке	965	995	103,1
Білоцерківське	2660	2740	103,0
Дніпродзержинське	1617	1664	102,9
Сімферопольське	1430	1471	102,9
Херсонське	1197	1232	102,9
Черкаське	1241	1277	102,9
Миколаївське	576	592	102,8
Ужгородське-2	2492	2559	102,7
Ровенське	771	792	102,7
Ужгородське-1	872	895	102,6
Вінницьке	1340	1374	102,5
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	5080	5195	102,3
Чернівецьке	3288	3359	102,2
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	3130	3194	102,0
Харківське-1	1253	1278	102,0
Лубенське	1883	1919	101,9
Сумське	1130	1152	101,9
Полтавське-1	2640	2679	101,5
Конотопське	3040	3084	101,4
Кіровоградське	799	798	99,9
ВСЬОГО:	78459	81177	103,5

НАЗИВАЄМО АДРЕСУ ПЕРЕДОВОГО ДОСВІДУ

ЗА БРИГАДНИМ НАРЯДОМ

Бригадна форма організації праці за свою суттю не нова, проте, за роки десятої п'ятирічки воно пережила значні зміни і збагатилася новим змістом.

На Ворошиловградському УВП форму організації праці застосовували й раніше, коли випускали товари народного споживання: ліжка і робочі спцодядя. У 1974 році на підприємстві з'явилася перша бригада слюсарів-складальників по виготовленню електромагнітів серії МТ. Бригада виплачувала гроші за випуск продукції, а всередині колективу їх розподіляли за розрядами та фактично відпрацюваний час.

Згодом структурна схема підприємства змінилась, організувались спеціалізовані дільниці: штампувально-заготівельна, механіко-обробки і покриття, складальна. До складу бригади, що складала реле РІУ-0, входило 36 чоловік. Майстер та бригадир здійснювали організацію праці та робітників. Кожен робітник, виконував суворо визначену операцію, причому, операції по своїй вартості були не рівнозначними. Відсутність будь-якого спеціаліста негативно відбивалася на підсумках роботи. Мікроклімат колективу залишався нездоровим. Це було результатом того, що кожен трудів-

ник відповідав тільки за результати своєї праці.

На одній з нарад прийняли рішення: перевести складальну дільницю на роботу за методом єдиного бригадного наряду. Звичайно, була проведена велика підготовка робота з боку партійної, профспілкової організації, служб технічного відділу та відділу праці та зарплати.

Всього на складальній дільниці було створено три бригади: одну по складанню електромагнітів і дві — по складанню реле РІУ-0.

Попередній досвід роботи за методом бригадного наряду показав, що поруч з позитивними факторами мають місце і негативні проекти, а саме: інколи слабкий за кваліфікацією або недобросовісний робітник ховався в колективі — адже розподіл зарплати здійснювався за розрядами і за фактично відпрацюваний час, р

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЯМИ

Бобруйський міжрайвідділ БіЛОГ працює у тісному контакти з партійною, профспілковою і комсомольською організаціями учбово-виробничого підприємства. Тому всі політико-виховні і культурно-масові заходи, що проводять клуб, міжрайвідділ та УВП викликають у нечуючих велику зацікавленість.

Так, на довго запам'ятався глухим вечір вішанування переможців соціалістичного змагання під девізом «Слава праці», де кращим виробничикам вручено нагороди, а учасники художньої самодіяльності виступили з концертом.

«Вони були першими» — так називався інший вечір, на якому вішанувано ветеранів праці, наставників молоді. Культмасовик М. К. Любасінка написала сценарій цього вечора, зібрала багатий матеріал про кожного з восьми ветеранів. Хвилююче розповідає про свою роботу Я. Ф. Готовчик, котрий віддав підприємству 34 роки. Розпочинав він інструктором-взуттєвиком. Нині Я. Ф. Готовчик пенсіонер, але продовжує працювати на рідному УВП.

19 років очолює виробничий колектив П. П. Кудряшов. Він розповів як з маленьких майстерень виросло сучасне підприємство з цехом по виготовленню радіоапаратури та цехом металообробки. 37,8 відсотка продукції, що випускає УВП, — зі знаком якості. Уже тринадцять років поставляє підприємство у тропічні країни сальники. Протягом 3,5 років Бобруйське УВП передається у соціалістичному змаганні по місту. В першому кварталі 1980 року здобуло перше місце — відзначене міськкомом Компартії Білорусії та місцевиконкомом.

Піднесений настрій створюють нечуючим заходи, що організовує клуб. Це — екскурсії, «вогнишки», зустрічі, вечори, концертні та розважальні програми, з якими учасники художньої самодіяльності виступають не лише в культизкладі, а й на підприємстві, в селах району.

Взаємодопомога, взаємовиручка між підприємством, культизкладом і міжрайвідділом сприяють ідейному і моральному вихованню членів Білоруського товариства глухих.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрайвідділу глухих.
Могилівська область.

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

КОРАБЕЛЬ ІМЕНІ ГВАРДІЙЦІВ

«Шановні корабелі! Поздоровляю вас із спуском на воду рибальського траулера «Герой-широнінць». Глибоко вдячний за пам'ять про моїх друзів, які віддали життя за Радянську Вітчизну».

Це — рядки з листа робітникам Чорноморського суднобудівного заводу в Миколаєві, де трудиться членом нашого Товариства, від Героя Радянського Союзу І. Г. Вернігоренка — одного з тих, чий подвиг увічнено в назві нового корабля.

...У березні 1943 року на підступах до Харкова біля села Таранівка, точилася жорсткі бої. Головний удар прийняв на себе взвіз лейтенанта Петра Широніна 78-го гвардійського стрілецького полку, який зайняв оборону біля залишнічого роз'їзду. Саме на цю ділянку відразу після бомбардування й артпідготовки кинули фашисти свої основні сили.

Добу стояли на смерть 25 гвардійців, відбиваючи одну за одною атаки ворожих танків. У саму гущу сталевих чудовиськ із в'язками гранат і пляшками з запалювальною сумішшю прорвались ворожі, серед яких був і старший сержант Вернігоренко. Більш як 10 ворожих броньованих машин підбили безстрашні захисники Батьківщини, вірні своїй клятві.

вмерти, але не пропустити ворога. Більшість з них полягли смертью хоробрих у нерівному бою. Усім гвардійцям-широнінцям за героїзм і мужність було присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу.

У госпіталях і санаторіях палацах надовго загубився слід сержанта Вернігоренка, тяжко пораненого в кривавій битві. І лише через шість років знайшла героя висока нагорода Батьківщини. Гірники шахти «Кіровська» в Ростовській області, де І. Г. Вернігоренко працював прохідником, тепер поздоровили фронтовика. А члени бригади навічно заразували до свого складу бойового друга Івана Григоровича, курського хлопчика Петра Шкондона, який загинув у бою за Харків.

Чверть століття після І. Г. Вернігоренка трудову вахту у вибої. У серді ці ж і в пам'яті ветерана, я і раніше, були живі українське село Таранівка і ті вогняні березні 1943-го... І ось коли герой пішов на заслужений відпочинок, він віршив прийняті запрошення харківян і оселився в новому мікрорайоні міста на вулиці, яка ноєть ім'я гвардійців-широнінців. Тепер у вікна його просторої квартири вривається веселій гомін дитячих голосів, видно панораму високих новобудов, оточених зеленою парків.

Про подвиг своїх бойових друзів Іван Григорович схильовано розповідає молоді, зустрічаючись з нею на заводах, в інститутах, технікумах. Часто можна бачити героя-фронтовика серед школярів. Діти з села Таранівки, де проходив той пам'ятний бій, назвали його ім'ям один з пionерських загонів своєї дружини. Колишній воїн допоміг червоним слідопитам зібрати для шкільного музею матеріали про своїх однополчан, бойовий шлях рідної гвардійської дивізії.

У дні святкування 35-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною разом з І. Г. Вернігоренком у Таранівці побувала група корабелів Чорноморського суднобудівного заводу. Гости повідомили приємну звістку: прохання дітей про присвоєння одному з рибальських траулерів імені героя-широнінців задоволено. Піонери передали морякам, які вирішили створити на кораблі каюту-музей пам'яті гвардійців, частину експонатів із свого шкільного музею. А на землі Харківщини, недалеко від місця битви, миколаївські корабелі посадили алею тополь у пам'ять про мужність і героїзм радянських солдатів, які на смерть стояли в боях за свободу Вітчизни.

А. ЧЕША,

В. ПІКОВСЬКА.

Харків.

ЛІРИКА РІЗНИХ РОКІВ

ДЕВУШКЕ С СЕВЕРА

В том краю, где я доселе не был,
Где шумит и пенится прибой,
В жаркий день под раскаленным
небом
Я впервые встретился с тобой.

Это было, кажется, в Мисхоре,
Нас застала сильная гроза
И при вспышке молнии у моря
Я увидел серые глаза...

А потом — те радостные встречи
У залитых солнцем берегов...
Я не мог твои услышать речи,
Я не мог расслышать звука слов.

Но твои заботливые руки
Выводили знаки на песке
И давали мне расслышать звуки
На моем безмолвном языке.

Я грустил, что ты уедешь скоро,
Ты умчишь в далекие края,
Ты умчишь в туманный, снежный
город,

Северная девушка моя!

Может быть, когданибудь
в Мисхоре

Съедемся мы вновь за сотни верст,
Может быть, сверкающее море

Ослепит нас синим блеском звезд.

Может, повторится вновь тот
вечер:

Моря синь и неба бирюза,
Может быть, я снова скоро

встречу

Те же серые твои глаза.

ДАЛЕКОЕ

От взаимной любви не осталось
и следа,
Но осталась ты мне бесконечно
родной.

Не могу объяснить, почему твои
беды,

Становились невольно моей бедой.

Чтобы чувства к тебе умертвить
и отрезать

Я, совсем не желая тебя
оскорбить,

Нарочито был труп, нарочито

был резок,

Чтобы сердце свое от тебя
оградить.

Помнишь первую встречу: (как

сердце заныло!)

Сколько сказано было изысканных

слов!

А потом ты ушла... Ох, когда это

было?

Время лечит успешнее всех

докторов.

Ни к чему мне теперь напускная

бравада,

Эту исповедь болью моей назови.

Сердцу все же когда-нибудь

высказать надо

Все, что в нем наболело за годы

любви.

Может, повторится вновь тот

вечер:

Моря синь и неба бирюза,

Может быть, я снова скоро

встречу

И твои серые глаза.

ПЕРВАЯ ССОРА

В то утро ты была такой

сердитой:

Фигурки гипсовые я задел рукой...

И вот одна из них совсем разбита

И трещина заметна у другой.

Но что случилось, милая,

с тобою?

Ты сразу потеряла свой покой...
Я не видел еще тебя такою —
Взволнованною, резкою и злой.

Ты, всхлипывая, встала на колени,

Любовно собирая черепки:

В твоих руках разбитый рог

олений

И статуэтки гипсовой куски.

Допустим, что вот эта статуэтка

Тебе одной, как память, дорога,

Допустим, что в продаже очень

редко

Олени появляются рога.

Но я не ждал, чтоб с одного

окурка

Могло сгореть все здание дотла:

Чтоб трещина на гипсовой

фигурке

Такую в сердце трещину дала.

Ты каждый день напоминала

снова,

Во мне ж кипел и наростал

протест,

Но я молчал, я не сказал

ни слова.

Я ждал пока тебе не надоест.

Я уступил, я не был злым

и колким,

Но слабостью ты это не зови:

Я не хотел, чтоб мелкие осколки

Остались от большой моей любви.

И. САПОЖНИКОВ.

ДЕ ТИ, ПОДРУГО!

З Марією Панченко ми вчилися у 1940 році на курсах підготовки культураційників нашого Товариства у Харкові. Марія редом з Ромен Сумської області. Рік її народження приблизно 1923. Після курсів ми листувалися аж до початку війни. Відтоді всі мії спроби розшукати подругу залишили нездачі.

Я звертаюся до читачів газети допомогти розшукати Марію Панченко. Можливо, вона вийшла заміж і змінила прізвище.

Моя адреса: м. Красноград, Харківської області, вулиця 19 Вересня, 119, кв. 2.

Віра ФОМИЧОВА-КАРАЧЕНЦЕВА.

ВІКАМ НА ПАМ'ЯТЬ

</div